

detaljeret og andre særdeles summarisk — er ikke altid begrundet i saglige hensyn, men ofte blot et udtryk for, at én gang skabte traditioner får lov til at leve videre.

Man må ved lovenes opbygning og indhold stadig holde sig for øje, at der bør opnås den størst mulige klarhed og den bedst mulige sammenhæng mellem beslægtede lovgivningsområder.

Ændringer i den praktiske arbejdsgang.

Det er indlysende, at hvis reformer af den art gennemføres, må kraftige forandringer i folketingets arbejdsgang til. De ændringer, der er tale om, vil i overvejende grad være af teknisk betonet karakter, men det er selvsagt vigtigt at få alle muligheder belyst med henblik på en så smidig og hensigtsmæssig arbejdsgang som muligt. Af særlig interesse er udvalgsarbejdet. De faste udvalg, hvormed der gennemførtes bestemmelser for nogen tid siden, sikrer en bedre kontrol med udviklingen inden for det pågældende sagsområde. Det er vigtigt, at arbejdet i udvalget tilrettelægges på en sådan måde, at man ikke blot arbejder med konkrete forslag, fremlagt til behandling, men at der sikres tid til mere principelle overvejelser med hensyn til fremtidige løsninger. Det bør overvejes, hvorledes man kan tilvejebringe et tværgående samarbejde udvalgene imellem.

Forholdet er jo det, at udvalgenes arbejdsopgaver stort set følger den samme opdeling, som man har mellem ministerierne — og på tidspunkter, hvor det erkendes, at et tværgående samarbejde ministerierne imellem er nødvendigt, må det også erkendes, at denne linie må gøre sig gældende med hensyn til udvalgsarbejdet.

Af hensyn til ønskeligheden af at tilvejebringe mere sammenhæng og bedre overblik over lovgivningsarbejdet må det være udvalgenes ret og pligt at foretage en gennemgang af gældende ordninger og love inden for området, en gennemgang, der tilsigter kontrol med virkemåder, effektivitet og skøn over, hvorvidt ordningen på bestemte områder har overlevet sig selv, om den bør ændres, neddæmpes eller yderligere stimuleres. Denne side af folketingets opgaver er, når det drejer sig om styring af samfundsudviklingen, mindst lige så vigtig som udformningen af ny lovgivning.

Udredningsarbejdet.

Spørgsmålet om tilvejebringelse af det fornødne saglige grundlag fra beslutningstagerne er af stor vigtighed. Ofte foregår dette forberedende arbejde i udvalg eller kommission. Der kan anføres en del indvendinger mod den karakter, som udvalgsarbejdet ofte har:

Udvalgsarbejdets tendens til at hæmme offentlig debat.

Henlæggelse af politiske afgørelser til lovforberedende udvalg.

Udvalgsbetænkninger, der kun angiver én løsning, og som mangler alternativer.

Tilsøring af, at der sker politiske afgørelser i udvalg, der udadtil optræder som sagkyndigt rådgivende.

Man må under en gennemgang af de forskellige metoder for udvalgs- og kommissionsarbejde søge en afklaring af samspillet mellem politikere, administratører og eksperter. Ligeledes må man gøre sig klart, under hvilke former man vil fremskaffe det nødvendige materiale ved det lovforberedende arbejde (kommissioner, udvalg, embedsmandsbetænkninger, høringer, indsamling af debatoplæg m. v.).

Høringer i folketinget.

Der er ved vedtagelsen af den nye forretningsorden principielt åbnet adgang til, at høringer kan gennemføres. Det er vigtigt, om princippet nu i praksis gennemføres med henblik på, at samtlige de muligheder, princippet rummer, afdækkes. Der er en række praktiske spørgsmål, som ikke i tilstrækkelig grad er afklaret, f. eks. spørgsmålet om, i hvilket omfang centraladministrationens tjenestemænd kan stå til rådighed for høringer.

Det enkelte folketingsmedlems arbejdsvilkår.

De opgaver, der påhviler folketingsmedlemmerne, stiller dem over for meget store krav. — Der fremsættes hvert år ca. 200-225 lovforslag, som de skal sætte sig ind i. De deltager i arbejdet i talrige udvalg, hvoraf nogle mødes meget hyppigt. Ofte er der et sådant sammenfald af udvalgsmøder, at det er næsten uoverkommeligt for folketingsmedlemmerne at nå det, de skal.

Endvidere skal folketingsmedlemmerne følge med i den politiske debat, have kontakt med deres valgkreds — hvilket betyder hyppige møder — og i betydeligt omfang yde bistand til enkeltpersoner ved løsningen af konkrete sager.

Der melder sig her en række spørgsmål: Almindeligt kontorarbejde, samling af materiale, renskrivning af manuskripter til taler og artikler, besvarelse af breve osv. Spørgsmålet om den nødvendige hjælp hertil må drøftes; på samme måde må der tages stilling til informationsmulighederne med henblik på, at folketingsmedlemmerne bedst muligt kan sikres støtte i bestræbelserne for at skaffe sig den fyldigst mulige orientering.

Folketingets kommunikation med omverdenen.

Fremskaffelsen af den nødvendige information til